

Safet je sa porodicom živeo u Đakovici/Gjakovë u ulici *14. juna*. Dana 6.09.1998. godine, krenuo je u Głodane/Gllogjan da poseti šuraka Sadedina Shehua [videti zapis]. Usput je trebalo da svrati u **Bistražin/Bistrashin**, kod Hila, vlasnika benzinske pumpe. Uveče, oko 22:00 časa, Safet je pozvao suprugu Vahdete ali se veza brzo prekinula. Nakon tri dana Vahdete je saznala od Hila da je Safet bio kod njega **6.09.1998.** godine, da je tražio novac, koji ovaj nije imao da mu dâ i da ne zna kuda je otišao. Po savetu brata, pripadnika OVK, Vahdete je prijavila nestanak supruga Odboru za zaštitu ljudskih prava i sloboda u Prištini/Prishtinë. Posle rata, u novembru 2004. godine Vahdete su pozvali iz opštine Đakovica/Gjakovë i saopštili joj da je telo njenog supruga identifikovano, da su njegovi posmrtni ostaci pronađeni na groblju u Piskotu/Piskotë u septembru 1999. godine. Safet je sahranjen na groblju u naselju *Çabrat/Çabrat*. U optužnici protiv Ramusha Haradinaja, među žrtvama se pominje ime Safeta Kuçija.

**Izvori:** izjava V.K, FHP-30764; ICTY, IT-04-84-PT (R. Haradinaj i ostali), optužnica, 26.04.2006, FHP-25702; OMPF, *Remains...*, FHP-15297.

### Ramiz (Zenun) Tahiraj

(18.02.1945, Albanac iz Ereča/Hereç, opština Đakovica/Gjakovë, zemljoradnik, petoro dece)

### Tushë (Arif Gjokokaj) Tahiraj

(30.10.1949, Albanka iz Ereča/Hereç, opština Đakovica/Gjakovë, petoro dece)

Početkom avgusta 1998. godine počele su borbe između OVK i srpskih snaga u selu Ereč/Hereç. Tushë je sa sinom Blerimom, snajmom od drugog sina i unukom otišla u Dujak/Dujakë a Ramiz je ostao sa drugim muškarcima da brani selo. Uveče, Ramiz se pridružio porodici a sutradan su svi zajedno otišli u Skivjane/Skivjan, gde ih je primio Halil Ademi. Ujutro, **6.09.1998.** godine oko 10:00 časova, Ramiz i Tushë su svojim automobilom *lada riva* krenuli da posete ćerku u selu Požar/Pozhar. Kako se nisu vratili u Skivjane/Skivjan, Blerim je sutradan sa stricem Mustafom i prijateljem iz Rzniča/Irznîq krenuo da ih traži. Neki ljudi iz **Donjeg Novog Sela/**

**Novosellë e Poshtme** su im rekli da su videli Ramizov automobil kako prolazi putem kroz njihovo selo, dok su meštani Dujaka/Dujak, Jasića/Jasiq i Gramočelja/Gramaqel tvrdili da tog dana, zbog prisustva srpskih snaga, ni jedan automobil nije prošlo kroz njihovo selo. Ramizova i Tushina sudbina je dugo bila nepoznata. U oktobru 2003. godine, njihova tela su nađena na groblju u Piskotu/Piskotë [Đakovica/Gjakovë] gde su u septembru 1998. godine sahranjena neidentifikovana tela pronađena u kanalu *Radonjičkog jezera/Liqeni i Radonjiqit*. Porodica je preuzela Ramizove posmrtnne ostatke 21.03.2005. godine i sahranila ga na Groblju palih boraca u Ereču/Hereç. Tushine posmrtnne ostatke su preuzeli 20.12.2005. godine. Sahrana je obavljena istog dana na groblju u Ereču/Hereç.

**Izvori:** izjava B.T, FHP-29208; OMPF, *Remains...*, FHP-15297.

### Xhevdet (Shaban) Hoti

(1.07.1978, Albanac iz Jablanice/Jabllanicë, opština Đakovica/Gjakovë, pripadnik OVK)

Xhevdet je pristupio OVK početkom marta 1998. godine. Prijavio se u regionalni štab *Duškaje/Dushkajë* u **Jablanici/Jabllanicë**. Dana **8.09.1998.** godine, Xhevdet je krenuo svojoj kući da uzme hranu za pripadnike OVK. Kada je ušao u dvorište, prolazeći pored bunara, pogodio ga je snajperski hitac. Nakon nekoliko sati, otac i brat su ga sahranili u šumi pored seoske škole. Posle rata, Xhevdetovi posmrtni ostaci su preneti na Groblje palih boraca u Jablanici/Jabllanicë.

**Izvor:** H. Hasani, *Dëshmorët...*, FHP-25596.

### Božo (Milutin) Džuver

(7.01.1976, Crnogorac iz Podgorice, elektrotehničar, pripadnik VJ)

Božo je živeo sa roditeljima Milutinom i Milijanom, bratom Željkom i sestrom Verom u Podgorici u *Proleterskoj ulici*. Nakon završene elektrotehničke škole hteo je da upiše književnost ali je krajem 1997. godine otišao u vojsku u Novi Sad a posle u Belu Crkvu. Završio je obuku za vozača borbenog vozila *prage*. U leto 1998. godine, Božinoj jedinici je naredeno da se spa-